

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 501

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 iulie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
284.		422.	
— Lege pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Macedonia, semnată la Skopje la 6 noiembrie 2002.....	2	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat.....	13
Convenție consulară între România și Republica Macedonia.....	2-11		
413.		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
— Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Macedonia, semnată la Skopje la 6 noiembrie 2002.....	11	Decizia nr. 230 din 3 iunie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul penal, ale art. 279 și 284 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată	14-15
★			
293.			
— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat	12-13		

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE****pentru ratificarea Convenției consulare dintre România
și Republica Macedonia, semnată la Skopje
la 6 noiembrie 2002****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenția consulară dintre România și Republica Macedonia, semnată la Skopje la 6 noiembrie 2002.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 17 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VIOREL HREBENCIUC

București, 26 iunie 2003.
Nr. 284.

CONVENȚIE CONSULARĂ**între România și Republica Macedonia**

România și Republica Macedonia, denumite în continuare *părți contractante*, animate de dorința de a dezvolta și întări relațiile prietenești, tradiționale dintre cele două state, reafirmând hotărârea lor de a așeza la baza relațiilor bilaterale încrederea, cooperarea și ajutorul reciproc, având drept temelie respectarea principiilor independenței, suveranității, integrității teritoriale, neamestecului în treburile interne și egalității în drepturi,

dorind să reglementeze și să dezvolte relațiile consulare dintre cele două state, cu respectarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului și a angajamentelor internaționale asumate,

au hotărât să încheie prezenta convenție consulară și, în acest scop, au convenit asupra celor ce urmează:

CAPITOLUL I**Definiții****ARTICOLUL 1****Definiții**

În prezenta convenție, expresiile de mai jos vor avea următorul înțeles:

a) prin *oficiu consular* se înțelege orice consulat general, consulat, viceconsulat sau agenție consulară;

b) prin *circumscripție consulară* se înțelege teritoriul atribuit unui oficiu consular pentru exercitarea funcțiilor consulare;

c) prin *șef de oficiu consular* se înțelege persoana însărcinată să acționeze în această calitate;

d) prin *funcționar consular* se înțelege orice persoană, inclusiv șeful postului consular, însărcinată să exercite funcțiile consulare;

e) prin *angajat consular* se înțelege orice persoană angajată în serviciile administrative sau tehnice ale oficiului consular;

f) prin *membru al personalului de serviciu* se înțelege orice persoană afectată serviciului casnic al unui oficiu consular;

g) prin *membri ai oficiului consular* se înțelege funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu;

h) prin *membru al personalului particular* se înțelege persoana folosită în mod exclusiv în serviciul particular al unui membru al oficiului consular;

i) prin *membru de familie* se înțelege soțul sau soția membrului oficiului consular, copiii minori și părinții acestuia, cu condiția ca aceste persoane să locuiască împreună și să fie în întreținerea membrului oficiului consular;

j) prin *localuri consulare* se înțelege clădirile sau părțile de clădiri și terenul aferent care, indiferent în a cui proprietate se află, sunt folosite exclusiv pentru scopurile oficiului consular;

k) prin *arhive consulare* se înțelege hârțiile, documentele, corespondența, cărțile, filmele, mijloacele tehnice folosite pentru culegerea și utilizarea informațiilor, registrele oficiului consular, benzile magnetice, precum și materialul de cifru, fișierele și mobilierul destinate să le protejeze și să le conserve;

l) prin *navă* se înțelege orice mijloc civil de navigație, care are dreptul să arboreze drapelul statului trimițător potrivit legilor sale, cu excepția navelor militare;

m) prin *aeronavă* se înțelege orice aparat civil de zbor înregistrat în statul trimițător și care are dreptul să folosească însemnele de înregistrare ale acestui stat, cu excepția aparatelor de zbor militare.

CAPITOLUL II

Înființarea oficiilor consulare și numirea membrilor oficiilor consulare

ARTICOLUL 2

Înființarea unui oficiu consular

1. Statul trimițător poate înființa un oficiu consular pe teritoriul statului de reședință numai cu consimțământul acestui stat.

2. Sediul oficiului consular, rangul și circumscripția sa consulară sunt stabilite de statul trimițător și sunt supuse aprobării statului de reședință. Statul trimițător poate aduce modificări ulterioare sediului oficiului consular, rangului său ori circumscripției consulare numai cu consimțământul statului de reședință.

ARTICOLUL 3

Numirea și admiterea șefului oficiului consular

1. În vederea numirii șefului oficiului consular, statul trimițător trebuie să obțină în prealabil, pe cale diplomatică, acordul statului de reședință.

2. Sub rezerva prevederilor prezentei convenții, modalitățile de numire și de admitere a șefului oficiului consular sunt stabilite de legile, regulamentele și uzanțele statului trimițător, cu respectarea legilor, regulamentelor și uzanțelor statului de reședință.

ARTICOLUL 4

Patenta consulară și notificarea numirii

1. Statul trimițător eliberează șefului oficiului consular un document, sub formă de patentă sau un act similar, întocmit pentru fiecare numire, atestând numele și prenumele, calitatea sa, circumscripția consulară și sediul oficiului consular.

2. Statul trimițător va transmite guvernului statului de reședință, pe cale diplomatică sau pe orice altă cale potrivită, patenta consulară sau actul similar.

ARTICOLUL 5

Exequaturul

1. Șeful oficiului consular este admis să-și exercite funcțiile printr-o autorizație a statului de reședință denumită exequatur, oricare ar fi forma acesteia.

2. Statul care refuză să elibereze un exequatur nu este obligat să comunice statului trimițător motivele refuzului său.

3. Sub rezerva prevederilor art. 6 din prezenta convenție, șeful oficiului consular nu poate să-și exercite funcțiile înainte de primirea exequaturului.

ARTICOLUL 6

Admiterea provizorie a șefului oficiului consular

Până la eliberarea exequaturului, șeful oficiului consular poate fi admis, cu titlu provizoriu, să își exercite funcțiile. În acest caz, dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile.

ARTICOLUL 7

Exercitarea cu titlu temporar a funcțiilor șefului oficiului consular

1. Dacă șeful oficiului consular este împiedicat să-și exercite funcțiile sau dacă postul său este temporar vacant, un gerant interimar poate acționa, cu titlu provizoriu, în calitate de șef al oficiului consular.

2. Numele și prenumele gerantului interimar sunt notificate Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință sau autorității desemnate de acest minister, de către misiunea diplomatică a statului trimițător sau, în lipsa unei misiuni diplomatice a acestui stat în statul de reședință, de către șeful oficiului consular sau, în cazul în care acesta este împiedicat să o facă, de către orice autoritate competentă a statului trimițător.

Această notificare trebuie să fie făcută în prealabil.

Statul de reședință poate condiționa acordarea consimțământului său privind admiterea unei persoane ca gerant interimar de calitatea acesteia de reprezentant diplomatic sau de funcționar consular al statului trimițător în statul de reședință.

3. Autoritățile competente ale statului de reședință trebuie să acorde asistență și protecție gerantului interimar. În perioada geranței sale, dispozițiile prezentei convenții îi sunt aplicabile în aceeași măsură ca și șefului oficiului consular respectiv.

4. Dacă, în circumstanțele prevăzute la paragraful 1 al acestui articol, un membru al personalului diplomatic al misiunii diplomatice sau un reprezentant al Ministerului Afacerilor Externe al statului trimițător este numit de acest stat în calitate de gerant interimar, acesta continuă să beneficieze de privilegiile și imunitățile diplomatice.

ARTICOLUL 8

Notificarea către autoritățile din circumscripția consulară

De îndată ce șeful oficiului consular a fost admis, chiar cu titlu provizoriu, să-și exercite funcțiile, statul de reședință este obligat să informeze fără întârziere autoritățile competente din circumscripția consulară și să ia măsurile necesare pentru ca acesta să-și îndeplinească funcțiile și să beneficieze de prevederile prezentei convenții.

ARTICOLUL 9

Cetățenia funcționarilor consulari

Funcționarii consulari de carieră trebuie să fie numai cetățeni ai statului trimițător, care nu au domiciliul în statul de reședință.

ARTICOLUL 10

Exercitarea funcțiilor consulare într-un stat terț

Statul trimițător poate, după notificarea statelor interesate și numai dacă nici unul dintre acestea nu se opune în mod expres, să împuternicească un oficiu consular, înființat în statul de reședință, să exercite funcții consulare într-un alt stat.

ARTICOLUL 11

Exercitarea funcțiilor consulare pentru un stat terț

După notificarea corespunzătoare făcută statului de reședință și dacă acesta nu se opune, un oficiu consular al statului trimițător poate exercita în statul de reședință funcții consulare pentru un stat terț.

ARTICOLUL 12

Funcționarii consulari onorifici

Fiecare dintre cele două părți contractante, în relațiile reciproce, poate numi și primi funcționari consulari onorifici, aplicând în cazul acestora dispozițiile cap. III din Convenția de la Viena, din 24 aprilie 1963, cu privire la relațiile consulare și, atunci când contextul o permite, dispozițiile prezentei convenții.

Funcționarii consulari onorifici pot fi cetățeni ai statului trimițător, cu domiciliul în statul de reședință, sau ai statului de reședință ori ai unui stat terț, domiciliați în statul de reședință.

ARTICOLUL 13

Notificarea către statul de reședință a sosirilor și plecărilor

Ministerul Afacerilor Externe al statului de reședință va fi informat cu privire la:

a) sosirea unui membru al oficiului consular, plecarea sa definitivă sau încetarea exercitării funcțiilor sale, precum și orice alte schimbări referitoare la statutul său, care s-au produs în timpul serviciului la oficiul consular;

b) sosirea și plecarea definitivă a unui membru de familie al membrului oficiului consular și, dacă este cazul, faptul că o persoană devine sau încetează să mai fie membru al familiei acestuia;

c) numirea și încetarea funcțiilor unui membru al oficiului consular sau ale unui membru al personalului particular, care are reședința sau domiciliul în statul de reședință.

ARTICOLUL 14

Documente de identitate

1. Autoritățile competente ale statului de reședință vor elibera, în mod gratuit, fiecărui funcționar consular un document care atestă identitatea și calitatea sa, menționând funcția pe care o îndeplinește la oficiul consular.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol se aplică și angajaților consulari, membrilor personalului de serviciu și membrilor personalului particular, cu condiția ca aceste persoane să nu fie cetățeni ai statului de reședință și să nu aibă domiciliul în acest stat.

ARTICOLUL 15

Încetarea funcțiilor unui membru al oficiului consular

1. Funcțiile unui membru al oficiului consular încetează, îndeosebi, prin:

a) notificarea încetării funcțiilor acestuia, făcută statului de reședință de către statul trimițător;

b) retragerea exequaturului;

c) notificarea statului de reședință, făcută statului trimițător, că el a încetat să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

2. Statul de reședință poate, în orice moment și fără a fi obligat să-și motiveze decizia, să comunice, pe cale diplomatică, statului trimițător că retrage exequaturul eliberat șefului oficiului consular sau că un alt funcționar consular este declarat persona non grata ori că un alt membru al oficiului consular a devenit inacceptabil. Într-o asemenea

situație statul trimițător va rechema persoana în cauză, dacă aceasta a intrat deja în funcție la oficiul consular. Dacă statul trimițător nu ia măsurile de rechemare într-un termen rezonabil, statul de reședință poate înceta să mai considere persoana în cauză ca membru al oficiului consular.

CAPITOLUL III

Funcții consulare

ARTICOLUL 16

Scopurile funcțiilor consulare

Funcționarul consular favorizează, prin toate mijloacele, dezvoltarea relațiilor economice, comerciale, culturale, științifice și turistice dintre statul trimițător și statul de reședință, promovează, în orice alt mod, relații prietenești între cele două state, apără și protejează în statul de reședință drepturile și interesele statului trimițător și ale cetățenilor săi.

ARTICOLUL 17

Comunicarea cu autoritățile statului de reședință

1. Funcționarul consular își exercită funcțiile în limitele circumscripției consulare. În cazuri excepționale el își poate exercita funcțiile și în afara circumscripției consulare, cu consimțământul statului de reședință.

2. În exercitarea funcțiilor sale funcționarul consular se poate adresa:

a) autorităților locale din circumscripția consulară;

b) autorităților centrale ale statului de reședință, în măsura în care acest lucru este permis de legile și regulamentele acestui stat, precum și de acordurile internaționale.

ARTICOLUL 18

Reprezentarea pe lângă organizații internaționale

După notificarea prealabilă făcută statului de reședință, funcționarul consular poate acționa și în calitate de reprezentant al statului trimițător pe lângă organizațiile internaționale care își au sediul pe teritoriul statului de reședință.

ARTICOLUL 19

Reprezentarea cetățenilor în fața justiției și a altor autorități ale statului de reședință

1. Funcționarul consular are dreptul, în conformitate cu legile, practica și procedurile în vigoare în statul de reședință, să reprezinte cetățenii statului trimițător sau să ia măsuri în scopul reprezentării corespunzătoare a acestora în fața justiției sau a altor autorități ale statului de reședință, pentru a cere, conform legilor și regulamentelor statului de reședință, adoptarea de măsuri provizorii în vederea apărării drepturilor și intereselor cetățenilor statului trimițător, atunci când aceștia, datorită absenței sau din orice altă cauză, nu-și pot apăra, în timp util, drepturile și interesele.

2. Reprezentarea la care se referă paragraful 1 al prezentului articol ia sfârșit în momentul în care persoana reprezentată își desemnează mandatarul ori își asigură personal apărarea drepturilor și intereselor.

ARTICOLUL 20

Înregistrarea cetățenilor, eliberarea de pașapoarte și vize

Funcționarul consular are dreptul:

a) să înregistreze cetățenii statului trimițător;

- b) să elibereze cetățenilor statului trimițător pașapoarte sau alte documente de călătorie, să le prelungească, să le reînnoiască, să facă modificări în acestea, să le anuleze ori să le retragă;
- c) să acorde vize.

ARTICOLUL 21

Funcții referitoare la starea civilă

1. Șeful oficiului consular are dreptul să încheie căsătorii, cu condiția ca cel puțin unul dintre viitorii soți să aibă cetățenia statului trimițător, iar legea statului de reședință să nu se opună la aceasta. Oficiul consular informează autoritățile competente ale statului de reședință în legătură cu căsătoriile încheiate, dacă legislația statului de reședință prevede o astfel de obligație.

2. Funcționarul consular are dreptul să înregistreze nașterea și decesul cetățenilor statului trimițător și să elibereze certificate corespunzătoare ori să primească comunicări și documente privind nașterea, căsătoria sau decesul cetățenilor acestui stat. Totuși, aceste prevederi nu dispensează cetățenii statului trimițător de obligația de a respecta legislația statului de reședință în materie de înregistrare a nașterii, căsătoriei și decesului.

3. Autoritățile statului de reședință vor transmite oficiului consular, în scop oficial, cu scutire de taxe, copii sau extrase de pe documentele de stare civilă care privesc cetățenii statului trimițător.

ARTICOLUL 22

Funcții notariale

1. Funcționarul consular are dreptul:

a) să primească, să redacteze și să autentifice declarații ale cetățenilor statului trimițător;

b) să primească, să redacteze și să autentifice declarații privind dispoziții de ultimă voință și alte acte juridice unilaterale ale cetățenilor statului trimițător, întocmite conform legilor acestui stat;

c) să legalizeze documente eliberate de autoritățile statului trimițător sau de autoritățile statului de reședință, copii sau extrase ale acestora, precum și semnăturile și sigiliile de pe înscrisurile cetățenilor statului trimițător;

d) să efectueze traduceri de documente și să certifice conformitatea traducerii textului cu originalul;

e) să primească, să întocmească și să autentifice înscrieri privitoare la acte juridice ale cetățenilor statului trimițător, dacă acestea nu se referă la imobile situate pe teritoriul statului de reședință sau la drepturi reale grevând astfel de imobile;

f) să elibereze, conform prevederilor legale ale statului trimițător, certificate de origine a mărfurilor sau alte documente similare ori să legalizeze asemenea certificate;

g) să afișeze în localurile consulare comunicări care privesc drepturi și obligații sau interese ale cetățenilor statului trimițător.

2. Documentele enumerate la paragraful 1 al prezentului articol, redactate, legalizate sau autentificate de funcționarul consular, sunt considerate documente oficiale valabile și au aceeași forță probantă și produc aceleași efecte juridice ca și documentele eliberate de autoritățile statului trimițător.

ARTICOLUL 23

Primirea în depozit

1. Funcționarul consular are dreptul să primească în depozit documente, sume de bani, obiecte de valoare,

încredințate de cetățenii statului trimițător, dacă legislația statului de reședință nu se opune la aceasta.

2. Funcționarul consular are, de asemenea, dreptul să primească pentru a transmite proprietarilor, cetățeni ai statului trimițător, obiectele pe care aceștia le-au pierdut în timp ce s-au aflat în statul de reședință.

ARTICOLUL 24

Tutela și curatela

1. Autoritățile statului de reședință informează oficiul consular în legătură cu necesitatea instituirii tutelei sau curatelei pentru a proteja un cetățean al statului trimițător care este minor sau are capacitate limitată de a contracta ori pentru a se asigura protecția bunurilor acestuia aflate în statul de reședință și pe care cetățeanul statului trimițător nu le poate administra singur.

2. Funcționarul consular poate informa autoritățile statului de reședință dacă are cunoștință de situațiile menționate la paragraful 1 al prezentului articol și are totodată dreptul să propună persoana care să acționeze în calitate de tutore sau curator.

ARTICOLUL 25

Comunicarea cu cetățenii statului trimițător

Funcționarul consular are dreptul să comunice cu cetățenii statului trimițător, să le acorde asistență, să-i îndrume și, în caz de nevoie, să le asigure asistență juridică. Statul de reședință nu va limita în nici un fel dreptul la comunicare al cetățenilor statului trimițător cu oficiul consular și nici accesul acestora la acest oficiu.

ARTICOLUL 26

Comunicarea cu cetățenii privați de libertate

1. Funcționarul consular va fi informat, cât mai curând posibil, dar nu mai târziu de 3 zile, de către autoritățile statului de reședință în legătură cu reținerea, arestarea sau orice altă măsură privativă de libertate care privește un cetățean al statului trimițător aflat în circumscripția sa.

2. Funcționarul consular are dreptul să viziteze și să comunice cu cetățeanul statului trimițător, reținut, arestat sau supus oricărei alte forme de limitare a libertății personale ori care execută o pedeapsă privativă de libertate, și, după caz, să îi acorde asistență și protecție. Dreptul de vizită și de comunicare se acordă periodic și va putea fi exercitat cât mai curând posibil, fără a putea fi amânat după împlinirea termenului de 4 zile de la data luării măsurii de privatizare sau de limitare, sub orice formă, a libertății personale.

3. Autoritățile statului de reședință vor informa cetățenii în cauză lipsiți de libertate despre posibilitatea lor de a comunica cu funcționarul consular.

4. Vizitele menționate la paragraful 2 al prezentului articol vor avea loc în conformitate cu legile și regulamentele statului de reședință.

ARTICOLUL 27

Accidente de circulație

Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa, fără întârziere, funcționarul consular în legătură cu accidentele grave de circulație ale cetățenilor statului trimițător. La cererea oficiului consular, acestea îi vor pune la dispoziție documentele întocmite de organele competente în legătură cu evenimentele rutiere în care au fost implicați cetățenii ai statului trimițător.

ARTICOLUL 28

Decesul unui cetățean

Autoritățile competente ale statului de reședință vor informa, fără întârziere, oficiul consular în legătură cu decesul unui cetățean al statului trimițător. La cerere, îi vor pune la dispoziție, gratuit, certificatul de deces ori o copie a altui document care confirmă decesul.

ARTICOLUL 29

Sucesiunea

1. Autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere, oficiul consular în legătură cu deschiderea în acest stat a unei succesiuni, ca urmare a decesului unui cetățean al statului trimițător, precum și cu privire la deschiderea unei succesiuni, indiferent de cetățenia persoanei decedate, dacă prin neinformare ar fi lezate drepturile unui cetățean al statului trimițător în calitate de moștenitor, legatar sau titular de drepturi.

2. Autoritățile statului de reședință vor lua toate măsurile necesare, prevăzute de legile și regulamentele acestui stat, pentru conservarea succesiunii și vor transmite oficiului consular o copie a testamentului, dacă acesta a fost întocmit, precum și toate informațiile de care dispun în legătură cu titularii de drepturi, domiciliul sau reședința lor, valoarea și componența masei succesoriale, inclusiv sumele provenind din asigurări sociale, din alte venituri sau din polițe de asigurare. Ele vor informa, de asemenea, despre data când urmează să se deschidă procedura succesorală sau despre stadiul acestei proceduri.

3. Funcționarul consular este autorizat să reprezinte, fără a fi necesar să prezinte o procură, direct sau indirect, prin intermediul reprezentantului său, în fața autorităților judecătorești sau a altor autorități competente ale statului de reședință, cetățeanul statului trimițător, care are dreptul sau pretenții la o succesiune deschisă în statul de reședință, în cazul în care acest moștenitor este absent sau nu a desemnat un mandatar al său.

4. Funcționarul consular are dreptul să ceară autorităților statului de reședință:

a) să ia măsuri de conservare a succesiunii, să pună sau să ridice sigilii, inclusiv să desemneze un administrator și să participe la aceste activități;

b) să procedeze la vânzarea bunurilor care fac parte din succesiune, să i se comunice data fixată pentru vânzare, astfel încât să poată fi prezent.

5. În momentul încheierii procedurii succesoriale sau a celorlalte formalități oficiale, autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere, oficiul consular și, după plata datoriilor, a taxelor și impozitelor, vor permite ca succesiunea sau bunurile personale ale persoanelor pe care le reprezintă să fie transmise beneficiarilor.

6. În cazul în care valoarea succesiunii nu este semnificativă, funcționarul consular va putea cere ca bunurile succesoriale să-i fie predate. El va avea în acest caz dreptul să le transmită persoanelor interesate.

7. Funcționarul consular are dreptul să primească, pentru a le transmite celor interesați, bunurile personale și valorile aparținând cetățenilor statului trimițător care nu domiciliază în statul de reședință, precum și sumele care le revin acestora cu titlu de indemnizație, pensie, asigurări sociale, drepturi salariale sau provenite din polițe de asigurare.

8. Dacă un cetățean al statului trimițător, care nu are domiciliul în statul de reședință, a decedat în timpul unei șederi temporare în acest stat, bunurile sale trebuie

protejate de autoritățile statului de reședință și transmise, fără o procedură specială, funcționarului consular al statului trimițător. Funcționarul consular trebuie să acopere datoriile contractate de defunct în timpul șederii în statul de reședință, până la nivelul care să nu depășească valoarea acestor bunuri.

9. Transferul bunurilor și activelor în statul trimițător, în conformitate cu prevederile acestui articol, se va putea face cu respectarea legislației statului de reședință.

ARTICOLUL 30

Funcții în legătură cu transportul maritim și fluvial

1. Funcționarul consular are dreptul să acorde asistență, prevăzută în prezenta convenție, navelor statului trimițător, precum și echipajelor acestor nave, în timpul cât acestea se află în apele teritoriale sau interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, de îndată ce navele au fost admise la liberă practică. El poate beneficia de dreptul de control și de inspecție asupra navelor statului trimițător și echipajelor lor. În acest scop el poate să viziteze navele statului trimițător, să ia legătura cu comandanții și cu echipele acestor nave.

2. În îndeplinirea tuturor actelor privind nava statului trimițător, comandantul sau echipajul, funcționarul consular poate solicita sprijin autorităților statului de reședință.

ARTICOLUL 31

Dreptul funcționarului consular privind nava și echipajul acesteia

În ceea ce privește nava statului trimițător, funcționarul consular are dreptul:

a) fără a prejudicia drepturile autorităților statului de reședință, să viziteze nava și să chestioneze comandantul sau orice alt membru al echipajului, să verifice, să primească, să întocmească ori să semneze orice fel de certificate sau alte documente privind nava, să primească declarații în legătură cu nava, încărcătura sau voiajul ei, precum și să elibereze documentele necesare facilitării intrării, staționării și ieșirii navei;

b) să intervină, conform legislației statului trimițător, în vederea soluționării oricărui diferend între comandant și ceilalți membri ai echipajului, inclusiv a neînțelegerilor privind contractele de angajare și condițiile de muncă;

c) în conformitate cu legislația statului trimițător, să participe la instalarea sau concedierea comandantului ori la înrolarea altor membri ai echipajului;

d) să ia măsurile necesare în vederea asigurării spitalizării sau repatrierii comandantului ori a altor membri ai echipajului;

e) să acorde sprijin și asistență comandantului navei sau oricărui membru al echipajului în raporturile sale cu instanțele judecătorești ori cu alte autorități ale statului de reședință;

f) să ia toate măsurile necesare pentru a asigura disciplina și ordinea la bordul navei.

ARTICOLUL 32

Intervenția autorităților statului de reședință la bordul navelor

1. Funcționarul consular trebuie să fie informat, în prealabil, în cazul în care o instanță judecătorească sau orice altă autoritate a statului de reședință intenționează să rețină ori să priveze de libertate la bordul navei statului trimițător comandantul, un alt membru al echipajului, un pasager al acestei nave sau o altă persoană care nu este cetățean al statului de reședință, să aplice sechestrul pe un

bun aflat la bord ori să angajeze o anchetă oficială la bordul navei, astfel încât să poată asista la luarea unor astfel de măsuri. Dacă, datorită urgenței măsurii, nu a fost posibil să fie informat funcționarul consular sau dacă acesta nu a fost prezent la luarea măsurilor, autoritățile statului de reședință vor informa, fără întârziere și în mod complet, funcționarul consular în legătură cu măsurile pe care le-au luat. Autoritățile statului de reședință îi vor facilita funcționarului consular vizitarea persoanei reținute sau arestate și comunicarea cu aceasta și îl vor sprijini pentru luarea măsurilor corespunzătoare, menite să protejeze interesele persoanei sau ale navei respective.

2. Prevederile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică în cazul unui control uzual efectuat de autoritățile statului de reședință în materie de pașapoarte, vamă, sănătate publică, poluarea mării și apărarea vieții umane pe mare sau în cazul oricărui alt demers întreprins la cerea ori cu consimțământul comandantului navei.

ARTICOLUL 33

Funcții în legătură cu avaria, eșuarea sau naufragiul unei nave

1. Dacă o navă a statului trimițător este naufragiată, deteriorată, eșuată, aruncată pe țărm sau suferă orice altă avarie în apele teritoriale ori interioare ale statului de reședință, inclusiv în porturi, autoritățile competente ale acestui stat vor informa, fără întârziere, funcționarul consular în legătură cu aceasta.

2. În cazurile enumerate la paragraful 1 al prezentului articol, autoritățile statului de reședință vor lua, conform legilor acestui stat, măsurile necesare pentru a organiza salvarea și protecția navei, pasagerilor, echipajului, echipamentului, încărcăturii, proviziilor și altor bunuri aflate la bordul navei și, de asemenea, pentru a evita orice prejudiciu adus bunurilor, precum și pentru a împiedica dezordini la bordul navei sau pentru a le înlătura. Aceste măsuri vor fi luate, de asemenea, și față de obiectele care fac parte din navă sau din încărcătura sa și care au fost aruncate peste bord, informând funcționarul consular despre măsurile respective. Autoritățile vor ajuta funcționarul consular pentru a putea lua el toate măsurile de înlăturare a urmărilor avariei, eșuării sau naufragiului.

3. În cazul în care o navă a statului trimițător este naufragiată și echipamentul, încărcătura, proviziile sau orice alte obiecte de la bordul navei au fost găsite pe țărmul statului de reședință sau în apropierea lui ori sunt aduse în portul acestui stat și nici comandantul navei, nici mandatarul său, nici agentul maritim, nici reprezentantul companiei de asigurare nu sunt prezenți sau nu pot lua măsurile necesare de conservare ori de administrare a bunurilor, funcționarul consular este autorizat să ia, în calitate de reprezentant al proprietarului navei, măsurile pe care proprietarul însuși le-ar fi putut lua în același scop dacă ar fi fost prezent.

4. Funcționarul consular poate, de asemenea, să ia măsurile prevăzute la paragraful 3 al prezentului articol și atunci când un obiect aparținând unui cetățean al statului trimițător, provenind de la bordul navei sau din încărcătura acesteia, indiferent de naționalitatea ei, avariata, eșuată ori naufragiată, a fost adus într-un port sau găsit pe țărm ori în apropierea țărmului. Autoritățile competente ale statului de reședință trebuie să informeze, fără întârziere, funcționarul consular despre existența unui asemenea obiect.

5. Funcționarul consular are dreptul să participe la ancheta deschisă pentru a se determina cauzele avariei,

eșuării sau naufragiului, conformându-se legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 34

Funcții în legătură cu decesul sau dispariția unui membru al echipajului

1. Dacă comandantul sau orice alt membru al echipajului unei nave a statului trimițător a decedat la bordul navei ori pe uscat sau este dat dispărut în statul de reședință, comandantul ori înlocuitorul său, precum și funcționarul consular al statului trimițător sunt singurii competenți să facă inventarul tuturor bunurilor sau valorilor lăsate de defunct ori dispărut și să efectueze demersurile necesare pentru conservarea bunurilor și transmiterea lor moștenitorilor, în vederea lichidării succesiunii.

Dacă decedatul sau dispărutul este cetățean al statului de reședință, comandantul ori înlocuitorul său va întocmi inventarul în momentul constatării decesului sau dispariției acestuia. Copia acestui inventar se remite autorităților statului de reședință în vederea efectuării demersurilor necesare pentru conservarea bunurilor și, în caz de nevoie, pentru lichidarea succesiunii. Aceste autorități vor informa oficiul consular al statului trimițător în legătură cu măsurile luate.

2. În cazul în care funcționarul consular exercită drepturile în materie succesorală, prevăzute la paragraful 1 al prezentului articol, trebuie să se conformeze legilor și regulamentelor statului de reședință.

ARTICOLUL 35

Funcții privitoare la navigația civilă aeriană

Prevederile prezentei convenții se aplică în mod corespunzător și aeronavelor civile ale statului trimițător, cu condiția ca aplicarea acestora să nu contravină convențiilor bilaterale sau multilaterale la care cele două state sunt părți.

ARTICOLUL 36

Drepturi și taxe consulare

1. Oficiul consular poate percepe, pe teritoriul statului de reședință, drepturi și taxe pentru serviciile consulare efectuate, conform legilor și regulamentelor statului trimițător.

2. Sumele percepute pentru serviciile consulare efectuate, menționate la paragraful 1 al prezentului articol, sunt scutite de orice impozite și taxe în statul de reședință.

ARTICOLUL 37

Transmiterea actelor

Funcționarul consular are dreptul să transmită acte judiciare și extrajudiciare și să ia interogatorii în conformitate cu acordurile internaționale în vigoare între cele două state, iar în lipsa unor acorduri, într-un mod compatibil cu legile și regulamentele statului de reședință. Acest drept poate fi exercitat numai față de cetățenii statului trimițător și fără a aplica mijloace de constrângere.

ARTICOLUL 38

Alte funcții consulare

Funcționarul consular poate exercita orice alte funcții consulare cu care îl însărcinează statul trimițător, dacă acestea nu sunt contrare legilor și regulamentelor statului de reședință sau dacă acesta nu se opune.

CAPITOLUL IV Facilități, privilegiu și imunități

ARTICOLUL 39

Facilități acordate oficiului consular

Statul de reședință va acorda oficiului consular toate înlesnirile pentru exercitarea funcțiilor sale consulare și va lua măsurile necesare pentru ca membrii oficiului consular să-și poată îndeplini însărcinările oficiale și să beneficieze de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta convenție.

ARTICOLUL 40

Arborarea drapelului național și folosirea stemei

Statul trimițător are dreptul să arboreze drapelul său național și să folosească stema de stat în statul de reședință, după cum urmează:

a) drapelul național al statului trimițător poate fi arborat pe clădirea destinată ca sediu al oficiului consular, pe reședința șefului oficiului consular și pe mijloacele sale de transport, atunci când acestea sunt folosite în interes oficial;

b) stema statului trimițător și denumirea oficiului consular, scrisă în limba acestui stat și în cea a statului de reședință, pot fi pușe pe clădirea oficiului consular și pe reședința șefului oficiului consular.

În exercitarea dreptului acordat prin prezentul articol se va ține seama de legile, regulamentele și uzanțele statului de reședință.

ARTICOLUL 41

Localuri și locuințe

Statul de reședință va sprijini statul trimițător, în cadrul legilor și reglementărilor sale, să-și procure localurile necesare oficiului consular și, în caz de nevoie, locuințe corespunzătoare pentru membrii oficiului consular.

ARTICOLUL 42

Dobândirea de terenuri și clădiri

1. Statul trimițător poate, dacă legile și reglementările statului de reședință permit:

a) să achiziționeze clădiri sau părți din clădiri, destinate localurilor oficiului consular, reședinței șefului oficiului consular ori ca locuințe pentru ceilalți membri ai oficiului consular;

b) să construiască sau să adapteze, în aceleași scopuri, clădirile achiziționate;

c) să transfere proprietatea asupra clădirilor sau părților din clădiri astfel achiziționate sau construite.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu scutesc statul trimițător de obligația de a respecta reglementările și restricțiile în materie de construcții, urbanism, protecția ansamblurilor arhitecturale sau a monumentelor, aplicabile pe teritoriul unde se află amplasate clădirile sau părțile din clădiri, destinate localurilor consulare.

ARTICOLUL 43

Inviolabilitatea localurilor consulare și a reședinței șefului de oficiu consular

1. Localurile consulare și reședința șefului oficiului consular sunt inviolabile. Autoritățile statului de reședință nu pot pătrunde în acestea decât cu consimțământul șefului oficiului consular, al șefului misiunii diplomatice a statului trimițător în statul de reședință sau al persoanei desemnate de unul dintre aceștia.

2. Statul de reședință are obligația de a lua toate măsurile necesare pentru a împiedica violarea sau deteriorarea localurilor consulare și pentru a preveni tulburarea liniștii oficiului consular sau afectarea demnității sale.

ARTICOLUL 44

Scutirea de rechiziție

Localurile consulare, reședința șefului oficiului consular și locuințele celorlalți membri ai oficiului consular, mobilierul, bunurile oficiului consular și mijloacele de transport nu pot face obiectul nici unei forme de rechiziție în scopuri de apărare națională sau de utilitate publică.

ARTICOLUL 45

Scutirea fiscală a localurilor consulare și a mijloacelor de transport

1. Localurile consulare, reședința șefului oficiului consular, precum și locuințele membrilor oficiului consular, asupra cărora statul trimițător sau orice persoană, acționând în numele acestui stat, este proprietar ori locatar, sunt scutite de orice impozite și taxe de orice fel, naționale, regionale sau comunale, cu excepția taxelor percepute ca remunerație pentru serviciile prestate.

2. Scutirea fiscală prevăzută la paragraful 1 al prezentului articol nu se aplică acelor impozite și taxe care, după legile și reglementările statului de reședință, cad în sarcina persoanei care a contractat cu statul trimițător sau a unor persoane care acționează în numele acestui stat.

3. Dispozițiile prezentului articol se aplică, de asemenea, mijloacelor de transport folosite pentru nevoile oficiului consular.

ARTICOLUL 46

Inviolabilitatea arhivelor și documentelor consulare

Arhiva și documentele consulare sunt inviolabile în orice moment și în orice loc s-ar găsi.

ARTICOLUL 47

Libertatea de comunicare

1. Statul de reședință permite și protejează libera comunicare a oficiului consular în scopuri oficiale. Oficiul consular poate folosi toate mijloacele de comunicare potrivite, inclusiv curierii diplomatici sau consulari, valiza diplomatică ori consulară și mesaje în clar sau cifrate pentru comunicarea cu guvernul său, cu misiunile diplomatice sau cu celelalte oficii consulare ale statului trimițător, oriunde s-ar găsi ele.

Oficiul consular nu poate instala și utiliza un post de radioemisie decât cu consimțământul statului de reședință.

2. Corespondența oficială a oficiului consular este inviolabilă. Prin expresia *corespondență oficială* se înțelege întreaga corespondență referitoare la oficiul consular și funcțiile sale.

3. Valiza consulară nu poate fi deschisă sau reținută. Totuși, dacă autoritățile competente ale statului de reședință au motive serioase să creadă că valiza conține alte obiecte decât corespondența, documentele sau obiectele menționate la paragraful 4 al prezentului articol, pot cere ca valiza să fie deschisă în prezența lor de către un reprezentant autorizat al statului trimițător. Dacă autoritățile statului trimițător refuză să dea curs cererii, valiza este înapoiată la locul de origine.

4. Coletele care constituie valiza consulară trebuie să poarte semne exterioare vizibile ale caracterului lor și nu

pot conține decât corespondență oficială și documente sau obiecte destinate exclusiv pentru folosința oficială.

5. Curierul consular trebuie să posede un document oficial care să confirme calitatea sa și să precizeze numărul de colete care constituie valiza consulară. În afară de cazul în care statul de reședință consimte la aceasta, el nu trebuie să fie cetățean al statului de reședință sau o persoană domiciliată în statul de reședință. În exercitarea funcțiilor sale acest curier este protejat de către statul de reședință. El se bucură de inviolabilitatea persoanei sale și nu poate fi reținut, arestat ori supus unei alte forme de limitare a libertății sale personale.

6. Valiza consulară poate fi încredințată comandantului navei sau aeronavei care urmează să sosească într-un punct de intrare autorizat. Comandantul trebuie să poarte un document oficial care să indice numărul de colete ce constituie valiza consulară, dar el nu este considerat curier consular. Printr-un aranjament cu autoritățile locale, oficiul consular poate trimite pe unul dintre membrii săi să ia valiza, în mod direct și liber, de la comandantul navei sau aeronavei ori să predea o asemenea valiză, în același mod.

ARTICOLUL 48

Protecția funcționarilor consulari

Statul de reședință va trata funcționarii consulari cu respectul cuvenit și va lua toate măsurile necesare pentru a împiedica orice atingere adusă persoanei, libertății și demnității lor.

ARTICOLUL 49

Imunitatea de jurisdicție și inviolabilitatea personală a șefului oficiului consular

1. Șeful oficiului consular nu este supus jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință.

Dispozițiile paragrafului precedent nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract pe care șeful oficiului consular nu l-a făcut în mod expres sau implicit în numele statului trimitător;

b) intentată de un terț pentru pagube rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de către șeful oficiului consular prin folosirea unui vehicul, a unei nave sau aeronave.

2. Persoana șefului oficiului consular este inviolabilă. Nici o măsură de executare nu poate fi luată împotriva sa, în afară de cazurile prevăzute la lit. a) și b) ale paragrafului 1 al prezentului articol și numai dacă executarea poate avea loc fără a aduce atingere inviolabilității persoanei sau locuinței sale.

ARTICOLUL 50

Imunitatea de jurisdicție și inviolabilitatea personală a membrilor oficiului consular

1. Funcționarii consulari, angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu sunt supuși jurisdicției penale, civile și administrative a statului de reședință, pentru actele îndeplinite în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

2. Dispozițiile paragrafului 1 al prezentului articol nu se aplică în caz de acțiune civilă:

a) care rezultă din încheierea unui contract, făcut de un funcționar consular, angajat consular sau membru al personalului de serviciu, pe care nu l-a încheiat în mod expres sau implicit în numele statului trimitător;

b) intentată de un terț pentru pagube rezultate dintr-un accident cauzat în statul de reședință de un membru al oficiului consular prin folosirea unui vehicul, a unei nave sau aeronave.

3. Nici o măsură de executare nu poate fi luată împotriva funcționarului consular, în afară de cazurile prevăzute la lit. a) și b) ale paragrafului 2 al prezentului articol și numai dacă executarea poate avea loc fără a se aduce atingere inviolabilității persoanei sau locuinței sale.

4. Pentru activitățile desfășurate în afara atribuțiilor legate de calitatea pe care o are, funcționarul consular nu poate fi supus:

a) unor măsuri de reținere sau de deținere preventivă decât în cazul comiterii pe teritoriul statului de reședință a unei infracțiuni pentru care se prevede o pedeapsă privativă de libertate de minimum 5 ani și numai ca urmare a unei hotărâri a autorităților judiciare competente ale statului de reședință;

b) unor alte măsuri privative de libertate decât în cazul executării unei hotărâri judecătorești definitive și irevocabile.

5. Atunci când o procedură penală este angajată împotriva unui funcționar consular, acesta este obligat să se prezinte în fața autorităților competente ale statului de reședință. Într-un astfel de caz procedura trebuie să fie deschisă în termenul cel mai scurt posibil. Aceasta trebuie condusă cu considerația cuvenită funcționarului consular, având în vedere poziția sa oficială, și, cu excepția cazului prevăzut la paragraful 4 al prezentului articol, astfel încât să stânjenească cât mai puțin posibil exercitarea funcțiilor consulare.

6. În cazul luării unor măsuri privative de libertate sau de urmărire penală împotriva unui funcționar consular ori a unui membru al familiei acestuia, a unui angajat consular sau a unui membru al personalului de serviciu, autoritățile competente ale statului de reședință îl vor informa despre aceasta, fără întârziere, pe șeful oficiului consular al statului trimitător.

7. Prevederile prezentului articol cu privire la funcționarii consulari nu se vor aplica șefului oficiului consular.

ARTICOLUL 51

Obligația de a depune ca martor

1. Membrii oficiului consular pot fi chemați să depună ca martori în fața autorităților judiciare sau a altor autorități competente ale statului de reședință. Totuși, dacă un funcționar consular refuză să depună mărturie, nici o măsură coercitivă sau altă sancțiune nu va putea fi luată față de acesta.

Angajații consulari și membrii personalului de serviciu nu trebuie să refuze să depună ca martori dacă nu se află în situația menționată la paragraful 3 al prezentului articol.

2. Autoritatea care solicită mărturia trebuie să evite să împiedice funcționarul consular să-și îndeplinească funcțiile. Ea poate să obțină mărturia la reședința lui, la oficiul consular sau să accepte o declarație verbală ori scrisă din partea acestuia, ori de câte ori acest lucru este posibil.

3. Membrii oficiului consular au dreptul să refuze depunerea de mărturie asupra faptelor care au legătură cu exercitarea funcțiilor lor și prezentarea de corespondență și documente oficiale referitoare la acestea. Ei vor refuza, de asemenea, să depună mărturie în calitate de experți asupra legislației statului trimitător.

Această prevedere este aplicabilă și membrilor personalului particular, atunci când este vorba de fapte legate de activitatea oficiului consular.

ARTICOLUL 52

Renunțarea la privilegii și imunități

1. Statul trimițător poate renunța la privilegiile și imunitățile prevăzute în art. 49, 50 și 51. Această renunțare trebuie făcută întotdeauna expres și comunicată, în scris, statului de reședință.

2. Dacă un membru al oficiului consular angajează o procedură într-o materie în care ar beneficia de imunitate de jurisdicție, nu poate invoca imunitatea de jurisdicție față de nici o cerere reconvențională legată direct de cererea principală.

3. Renunțarea la imunitatea de jurisdicție pentru o acțiune civilă sau administrativă nu este considerată ca renunțare la imunitate, în ceea ce privește măsurile de executare a hotărârii, pentru care se cere o renunțare expresă.

ARTICOLUL 53

Scutirea de prestații personale și alte obligații

Statul de reședință scutește membrii oficiului consular de orice prestații personale și de orice servicii de interes public, indiferent de caracterul lor, ca și de sarcinile militare, cum ar fi rechizițiile, contribuțiile și încartiruirile militare.

ARTICOLUL 54

Scutirea de obligația de înregistrare a străinilor

Membrii oficiului consular sunt scutiți de toate obligațiile prevăzute de legile și regulamentele statului de reședință în materie de înregistrare a străinilor, de permise de sedere, ca și de alte formalități privind străinii.

ARTICOLUL 55

Scutiri fiscale

1. Membrii oficiului consular sunt scutiți de orice impozite și taxe, personale și reale, naționale, regionale și comunale, în conformitate cu legislațiile naționale ale ambelor țări și pe bază de reciprocitate, cu excepția:

a) impozitelor indirecte, încorporate în mod normal în prețul mărfurilor sau serviciilor;

b) impozitelor și taxelor pe bunurile imobile particulare, situate pe teritoriul statului de reședință, sub rezerva dispozițiilor art. 45;

c) drepturilor de succesiune și de transfer, percepute de statul de reședință, sub rezerva prevederilor lit. b) a art. 57;

d) impozitelor și taxelor pe orice fel de venituri particulare provenite dintr-o activitate lucrativă, care își au sursa în statul de reședință;

e) drepturilor percepute ca remunerare a serviciilor particulare prestate;

f) taxelor de înregistrare, de grefă, de ipotecă și de timbru, sub rezerva dispozițiilor art. 45.

2. Membrii oficiului consular care angajează persoane ale căror retribuții sau salarii nu sunt scutite de impozitul pe venit în statul de reședință trebuie să respecte obligațiile pe care legile și regulamentele acestui stat le impun în materie de percepere a impozitului pe venit.

ARTICOLUL 56

Scutiri vamale

1. În conformitate cu legile și regulamentele sale, statul de reședință permite intrarea și acordă scutiri de orice taxe vamale și alte redevențe conexe, exceptând cheltuielile de

depozitare, de transport și cheltuielile privind serviciile prestate, pentru:

a) obiectele și alte bunuri destinate folosinței oficiale a oficiului consular;

b) bunurile destinate folosinței personale a funcționarului consular, inclusiv efectele destinate instalării sale.

2. Angajatul consular beneficiază de scutirile prevăzute la paragraful 1 lit. b) din prezentul articol pentru obiectele importate cu ocazia primei sale instalări.

3. Statul trimițător are dreptul să importe în statul de reședință și apoi să exporte obiectele destinate folosinței și consumului oficiului consular, cum ar fi mobilă, echipament, autoturisme, cu scutire de taxe vamale și de alte taxe similare impuse de statul de reședință ca urmare a importului sau exportului.

4. Funcționarul consular poate să importe în statul de reședință și, respectiv, să exporte bagajele, efectele și alte obiecte, inclusiv autoturismele destinate folosinței și consumului său personal ori al membrilor familiei acestuia care locuiesc cu el, cu scutire de taxe vamale și de alte taxe similare impuse de statul de reședință ca urmare a importului sau reexportului.

Scutirea de taxe se va aplica tuturor obiectelor importate sau exportate de funcționarul consular pe toată durata misiunii sale în statul de reședință.

5. Bagajul personal al funcționarului consular este scutit de control vamal dacă nu există motive să se presupună că acesta conține obiecte care nu beneficiază de scutirile menționate la lit. b) a paragrafului 1 al prezentului articol sau obiecte al căror import ori export este interzis de legile statului de reședință sau supus regulilor sale de carantină. Într-un asemenea caz controlul nu se poate face decât în prezența funcționarului consular, a unui membru al familiei sale sau a reprezentantului lor autorizat.

ARTICOLUL 57

Sucesiunea în cazul decesului unui membru al oficiului consular

În caz de deces al unui membru al oficiului consular, statul de reședință:

a) permite exportul bunurilor mobile ale defunctului;

b) nu va percepe taxe de succesiune sau de transfer asupra bunurilor mobile a căror existență în statul de reședință se datora prezenței în acest stat a defunctului, în calitate de membru al oficiului consular.

ARTICOLUL 58

Libertatea de deplasare

Sub rezerva legilor și regulamentelor referitoare la zonele în care accesul este interzis sau supus restricțiilor din motive de securitate națională, statul de reședință asigură tuturor membrilor oficiului consular libertatea de deplasare și de circulație pe teritoriul său.

ARTICOLUL 59

Asigurarea mijloacelor de transport

Mijloacele de transport proprietate a statului trimițător, destinate folosinței oficiului consular, și cele care sunt proprietatea membrilor oficiului consular trebuie să facă obiectul unei asigurări obligatorii.

ARTICOLUL 60

Privilegii și imunități ale membrilor de familie

Membrii familiei unui membru al oficiului consular beneficiază de privilegiile prevăzute la art. 49, 50, 51, 53, 54,

55, 56, 57 și 58 din prezenta convenție, cu condiția ca aceștia să nu fie cetățeni ai statului de reședință, să nu domicilieze în acest stat și să nu exercite nici o activitate lucrativă.

ARTICOLUL 61

Persoane care nu se bucură de privilegiu și imunități

1. Membrii oficiului consular care sunt cetățeni ai statului de reședință sau au domiciliul permanent în acest stat nu beneficiază de privilegiile și imunitățile prevăzute în prezenta convenție, sub rezerva prevederilor art. 50 și ale art. 51 paragraful 3.

2. Statul de reședință trebuie să-și exercite jurisdicția asupra persoanelor menționate la paragraful 1 al prezentului articol, în așa fel încât să nu împiedice, fără motiv, exercitarea funcțiilor oficiului consular.

CAPITOLUL V

Dispoziții generale și finale

ARTICOLUL 62

Respectarea legilor și regulamentelor statului de reședință

1. Persoanele care beneficiază de privilegiu și imunități în baza prevederilor prezentei convenții sunt obligate să respecte legile și regulamentele statului de reședință, fără a se prejudicia însă privilegiile și imunitățile lor.

2. Localurile consulare nu vor fi utilizate într-un mod incompatibil cu exercitarea funcțiilor consulare.

Pentru România,
Mircea Geoană,
ministrul afacerilor externe

ARTICOLUL 63

Exercitarea funcțiilor consulare de către un membru al misiunii diplomatice

1. Dispozițiile prezentei convenții se aplică în mod corespunzător și în cazul în care funcțiile consulare sunt exercitate de un membru al misiunii diplomatice.

2. Numele și prenumele membrilor misiunii diplomatice, însărcinați să exercite funcțiile consulare în cadrul misiunii diplomatice, vor fi notificate Ministerului Afacerilor Externe al statului de reședință.

3. Membrii misiunii diplomatice menționați la paragraful 2 al prezentului articol continuă să beneficieze de privilegiile și imunitățile pe care le conferă statutul lor diplomatic.

ARTICOLUL 64

Dispoziții aplicabile persoanelor juridice

Prevederile prezentei convenții referitoare la cetățenii statului trimitător se vor aplica în mod corespunzător, atunci când este cazul, și persoanelor juridice ale fiecăreia dintre părțile contractante.

ARTICOLUL 65

Ratificarea, intrarea în vigoare și denunțarea

1. Prezenta convenție va fi supusă ratificării și va intra în vigoare în a 30-a zi de la data ultimei notificări privind îndeplinirea procedurilor interne de ratificare.

2. Prezenta convenție va rămâne în vigoare pentru o perioadă nedeterminată. Ea poate fi denunțată, prin notificare scrisă, de oricare dintre părțile contractante. În acest caz ea își va înceta valabilitatea după 6 luni de la data denunțării.

Semnată la Skopje la data de 6 noiembrie 2002, în două exemplare originale, în limbile română și macedoneană, ambele texte având aceeași valoare.

Pentru Republica Macedonia,
Ilinka Mitreva,
ministrul afacerilor externe

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Macedonia, semnată la Skopje la 6 noiembrie 2002

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției consulare dintre România și Republica Macedonia, semnată la Skopje la 6 noiembrie 2002, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 25 iunie 2003.
Nr. 413.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 15 din 20 martie 2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 28 martie 2003, cu următoarele modificări și completări:

1. La articolul unic, punctul 1 va avea următorul cuprins:

„1. **Literele b), a), g) și h¹) ale articolului 2 vor avea următorul cuprins:**

b) *proiect public-privat* — proiectul care se realizează în întregime sau în majoritate cu resurse financiare proprii ori atrase de către investitor, pe baza unui model de parteneriat public-privat, în urma căruia va rezulta un bun public; bunul public poate fi realizat și prin intermediul unei companii de proiect;

d) *companie de proiect* — societate comercială rezidentă în România, constituită de investitorul privat și autoritatea publică prin unitățile aflate în subordinea sau sub autoritatea acesteia, funcționând în baza legii, având drept unic scop proiectarea, finanțarea, construcția, exploatarea, întreținerea și transferul bunului public rezultat în baza unui proiect de parteneriat public-privat;

g) *autoritate publică centrală* — Guvernul României, reprezentat de unul ori mai multe ministere, direct sau prin unitățile aflate în subordinea, respectiv sub autoritatea acestora, autorități sau instituții publice, responsabile pentru proiectele de parteneriat public-privat de interes național;

h¹) *document atașat scrisorii de intenție* — documentul depus de investitori împreună cu scrisoarea de intenție; documentul atașat scrisorii de intenție cuprinde toate informațiile și documentele solicitate de autoritatea publică prin anunțul de intenție, care atestă eligibilitatea și capacitatea investitorului de a realiza proiectul.“

2. La articolul unic, după punctul 1 se introduc punctele 1¹—1⁴ cu următorul cuprins:

„1¹. **Alineatul (1) al articolului 6 va avea următorul cuprins:**

Art. 6. — (1) După încheierea selecției documentelor atașate și a scrisorilor de intenție exprimate, autoritatea publică încheie câte un acord de proiect, în termen de 15 zile, cu fiecare dintre investitorii care îndeplinesc condițiile conținute în anunțul publicat, în conformitate cu prevederile art. 4.

1². **După alineatul (3) al articolului 6 se introduc alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins:**

(3¹) În paralel cu analiza scrisorilor și a documentelor atașate depuse de investitori, autoritatea publică elaborează studiul de fezabilitate a proiectului.

(3²) Studiul de fezabilitate este proprietatea exclusivă a autorității publice.

1³. **Alineatul (4) al articolului 6 va avea următorul cuprins:**

(4) Comisia numită conform alin. (3) va prezenta autorității publice rezultatele negocierii condițiilor de realizare a proiectului și propunerile de continuare a negocierii cu investitorii selecționați, pe baza studiului de fezabilitate.

1⁴. **Articolul 7 se abrogă.“**

3. La articolul unic punctul 2, alineatul (1) al articolului 10 va avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Contractul de parteneriat public-privat în forma negociată este supus spre aprobare Guvernului sau autorității publice locale, potrivit competenței și atribuțiilor legale aferente categoriei bunului public în cauză.“

4. La articolul unic, după punctul 2 se introduce punctul 2¹ cu următorul cuprins:

„2¹. **Alineatul (3) al articolului 12 va avea următorul cuprins:**

(3) Terenurile aflate în proprietatea privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale pe care se execută proiecte de parteneriat public-privat, inclusiv cele destinate amplasării instalațiilor, clădirilor și dotărilor aferente, și terenurile expropriate, potrivit prevederilor alin. (2), trec gratuit în administrarea investitorului sau a companiei de proiect, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau a autorității administrației publice locale, după caz.“

5. La articolul unic punctul 3, alineatele (3¹) și (3²) ale articolului 12 vor avea următorul cuprins:

„(3¹) Dreptul de uzufruct asupra instalațiilor, clădirilor, inclusiv a clădirilor nefinalizate, precum și a dotărilor aferente proiectului de parteneriat public-privat, proprietate privată a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, se poate transmite investitorului sau companiei de proiect, după caz, prin hotărâre a Guvernului sau a autorității publice locale, după caz.

(3²) Bunurile prevăzute la alin. (3¹) și/sau dreptul de uzufruct asupra acestora pot constitui, pe perioada existenței acesteia, aport în natură, în cazul înființării unei companii de proiect având scopul prevăzut la art. 2 lit. d).“

6. La articolul unic, după punctul 3 se introduc punctele 4 și 5 cu următorul cuprins:

„4. **După alineatul (2) al articolului 13 se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:**

(3) În cazul în care pentru finanțarea proiectelor de parteneriat public-privat intervin fonduri rambursabile și nerambursabile provenite ca urmare a:

a) unui tratat sau a unui acord internațional ce vizează implementarea ori exploatarea unui proiect, în comun cu unul sau mai mulți parteneri străini;

b) unui tratat, acord internațional sau a altor asemenea documente referitoare la staționarea de trupe;

c) unor contracte de împrumut sau de finanțare încheiate de autoritatea publică cu organisme financiare internaționale sau alți donatori/creditori,

procedurilor pregătirii proiectului, selecției investitorilor, negocierilor condițiilor de realizare a proiectului le sunt aplicabile reglementările specifice ale acelor finanțatori.

5. Articolul 14 va avea următorul cuprins:

Art. 14. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe, autoritatea publică centrală va elabora norme metodologice cu privire la tipurile de

proiecte de parteneriat public-privat, modalitatea de definire a proiectelor, forma și conținutul studiilor de fezabilitate, forma și conținutul documentului atașat, stabilirea criteriilor de analiză a eligibilității investitorilor, metodologia de calcul al costurilor de proiect și al costului comparativ de referință, forma și conținutul acordului și ale contractului de proiect, precum și definirea matricei de repartitie a riscurilor de proiect, care vor fi aprobate prin hotărâri ale Guvernului.“

Art. II. — Ordonanța Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 470/2002, cu modificările și completările ulterioare, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 22 mai 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 5 iunie 2003, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

București, 27 iunie 2003.
Nr. 293.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 15/2003 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 16/2002 privind contractele de parteneriat public-privat și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 26 iunie 2003.
Nr. 422.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 230**

din 3 iunie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul penal, ale art. 279 și 284 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul penal, ale art. 279 și art. 284 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepție ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 9.414/2001 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, susținând că textele de lege criticate nu contravin prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece se instituie un tratament juridic egal pentru toate persoanele aflate în aceeași situație, fără nici o deosebire. Totodată, arată că nu sunt încălcate nici dispozițiile art. 21 și 24 din Constituție, referitoare la accesul liber la justiție și, respectiv, dreptul la apărare, întrucât părțile beneficiază de dreptul de a formula apărări (prin ridicarea de excepții procesuale, prezentarea de probe, exercitarea căilor de atac etc.), în deplin acord cu prevederile constituționale. Mai arată că nu se poate susține nici încălcarea art. 51 din Constituție, deoarece procesul penal se desfășoară pe baza unor reguli stabilite prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 ianuarie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 9.414/2001, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul penal, ale art. 279 și 284 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată.** Excepția a fost ridicată de Marin Frunză, parte civilă în dosarul menționat, având ca obiect un proces de abuz de încredere.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textele de lege menționate încalcă drepturi și principii constituționale prevăzute în art. 1 alin. (3), referitoare la România ca stat de drept, în art. 4, referitoare la unitatea poporului și egalitatea între cetățeni, în art. 11, referitoare la dreptul internațional și dreptul intern, în

art. 15, referitoare la universalitatea drepturilor, în art. 16, referitoare la egalitatea în drepturi, în art. 20, referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, în art. 21, referitoare la accesul liber la justiție, în art. 24, referitoare la dreptul la apărare, în art. 51, referitoare la respectarea Constituției și a legilor, și în art. 144 alin. (1) lit. c), referitoare la excepția de neconstituționalitate. De asemenea, autorul excepției susține că drepturile constituționale enumerate îi sunt vătămăte prin faptul că acțiunea penală pentru infracțiunea de abuz de încredere nu poate fi pusă în mișcare și din oficiu și că plângerea prealabilă trebuie introdusă în termen de două luni direct la instanța de judecată. Se mai arată că, potrivit art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, „unora dintre justițiabili nu li se înaintează excepția la Curtea Constituțională, iar altora excepția este trimisă Curții Constituționale”, ceea ce constituie o discriminare.

Judecătoria Galați arată că dispozițiile art. 213 alin. 2 din Codul penal au fost instituite în beneficiul părții vătămăte și nu încalcă egalitatea în fața legii. Nici art. 279 din Codul de procedură penală nu este de natură să aducă atingere drepturilor fundamentale ale omului. La fel, dispozițiile art. 284 din Codul de procedură penală, referitoare la termenul de introducere a plângerii prealabile, nu pot reprezenta o încălcare a libertăților omului, ci fixează un termen rezonabil în care persoana vătămătată poate introduce plângerea prealabilă. În ce privește art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, referitoare la procedura excepției de neconstituționalitate, criteriile aduse nu au legătură cu acest articol, iar împotriva încheierii instanței, privitoare la excepția ridicată, partea interesată poate exercita calea de atac o dată cu fondul. Dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, au ca scop prevenirea exercitării abuzive a unor astfel de drepturi, așa încât nu se poate afirma că ar încălca libertățile fundamentale ale omului.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată sub toate aspectele. Legiuitorul are competența exclusivă de a stabili regulile de desfășurare a procesului penal, soluție ce rezultă din prevederile constituționale ale art. 125 alin. (3) din Constituție. În situații deosebite, legiuitorul poate stabili reguli speciale de procedură, precum și modalități de exercitare a drepturilor procesuale, cum este cazul procedurii plângerii prealabile.

Avocatul Poporului consideră, de asemenea, că dispozițiile art. 213 alin. 2 din Codul penal și ale art. 279 și 284 din Codul de procedură penală sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctul lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 213 alin. 2 din Codul penal, ale art. 279 și 284 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată. Textele legale criticate ca neconstituționale sunt următoarele:

— Art. 213 alin. 2 din Codul penal: *„Dacă bunul este proprietate privată, cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate. Împăcarea părților înlătură răspunderea penală.”* (Prin Decizia nr. 177 din 15 decembrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 77 din 24 februarie 1999, Curtea Constituțională a constatat că dispoziția *„cu excepția cazului când acesta este în întregime sau în parte al statului”* din art. 213 alin. 2 din Codul penal este neconstituțională.);

— Art. 279 alin. 1 și 2 lit. a) din Codul de procedură penală: *„Punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară astfel de plângere.”*

Plângerea prealabilă se adresează:

a) instanței de judecată, în cazul infracțiunilor prevăzute de Codul penal în art. 180, 184 alin. 1, 193, 205, 206, 210, 213 și 220, dacă făptuitorul este cunoscut. Când făptuitorul este necunoscut, persoana vătămată se poate adresa organului de cercetare penală pentru identifierea lui.“;

— Art. 284 din Codul de procedură penală: *„În cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o plângere prealabilă, aceasta trebuie să fie introdusă în termen de 2 luni din ziua în care persoana vătămată a știut cine este făptuitorul.”*

Când persoana vătămată este un minor sau un incapabil, termenul de 2 luni curge de la data când persoana îndreptățită a reclama a știut cine este făptuitorul.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și (6) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 213 alin. 2 din Codul penal, ale art. 279 și 284 din Codul de procedură penală și ale art. 23 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, excepția ridicată de Marin Frunză în Dosarul nr. 9.414/2001 al Judecătoriei Galați.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 3 iunie 2003.

PREȘEDINTE,

prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Autorul excepției susține că aceste dispoziții sunt contrare mai multor prevederi constituționale: art. 1 alin. (3), art. 4, 11, 15, 16, 20, 21, 24, 51 și art. 144 alin. (1) lit. c). Într-o motivare sumară și confuză, autorul excepției arată că dispozițiile art. 213 alin. 2 din Codul penal, care prevăd că acțiunea penală, pentru această infracțiune, poate fi pusă în mișcare numai la plângerea prealabilă, precum și dispozițiile art. 279 și 284 din Codul de procedură penală, care prevăd procedura și termenul de introducere a plângerii prealabile, îl împiedică să-și realizeze drepturile garantate de Constituție. Cu privire la dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, autorul excepției se referă la posibilitatea pe care o are instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate de a respinge excepția ca inadmisibilă, fără a mai sesiza Curtea Constituțională [potrivit art. 23 alin. (6) din Legea nr. 47/1992, republicată], de unde trage concluzia că se creează o discriminare între justițiabili a căror excepție este trimisă spre soluționare Curții Constituționale și cei a căror excepție este respinsă de instanță ca inadmisibilă.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece, potrivit art. 125 alin. (3) din Constituție, competența și procedura de judecată, deci și procedura plângerii prealabile, sunt stabilite de lege. Pe de altă parte, instituirea acestei proceduri este determinată de rațiuni de politică penală. Ea se instituie pentru acele infracțiuni la care persoana vătămată nu dorește, de cele mai multe ori, aducerea în fața justiției a conflictului de drept creat prin săvârșirea infracțiunii, motiv pentru care legea a prevăzut că acțiunea penală, pentru aceste infracțiuni, să nu fie pusă în mișcare și exercitată decât în urma manifestării explicite de voință, în acest sens, din partea persoanei vătămate. Fără această manifestare de voință conflictul de drept penal se stinge fără a fi adus în justiție, soluție deopotrivă convenabilă persoanei vătămate și societății, interesată în soluționarea temeinică, reală și definitivă a conflictelor interumane. Procedura plângerii prealabile nu poate fi contrară drepturilor persoanei vătămate, pe care, dimpotrivă, le servește pe deplin. De asemenea, reglementarea plângerii prealabile prin dispozițiile art. 279 și 284 din Codul de procedură penală nu aduce atingere nici unuia dintre principiile sau dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției.

În ceea ce privește dispozițiile art. 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, care reglementează procedura soluționării excepțiilor de neconstituționalitate, acestea, pe de o parte, nu au legătură cu soluționarea cauzei, iar pe de altă parte, nu sunt contrare prevederilor constituționale.

Criticile de neconstituționalitate fiind neîntemeiate, excepția urmează să fie respinsă.

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

P R E Ț U R I L E
publicațiilor legislative pentru anul 2003
— pe suport tradițional —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Nr. anual de apariții	Valoarea abonamentului anual — lei —	Valoarea abonamentului trimestrial — lei —			
				Trim. I	Trim. II	Trim. III	Trim. IV
1.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română	710	7.900.000	1.975.000	2.172.500	2.389.750	2.628.750
2.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba română, numere bis*)	50	1.480.000	—	—	—	—
3.	Monitorul Oficial, Partea I, în limba maghiară	250	6.585.000	1.646.250	1.646.250	1.646.250	1.646.250
4.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	300	10.380.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000	2.595.000
5.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	700	2.105.000	526.250	526.250	526.250	526.250
6.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	2.100	8.900.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000	2.225.000
7.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	250	8.195.000	2.048.750	2.048.750	2.048.750	2.048.750
8.	Colecția Legislația României	4	2.070.000	517.500	569.250	626.150	688.750
9.	Colecția de hotărâri ale Guvernului și alte acte normative	12	3.450.000	862.500	948.750	1.043.600	1.147.950
10.	Repertoriul actelor normative	1	520.000	—	—	—	—
11.	Decizii ale Curții Constituționale	1	390.000	—	—	—	—
12.	Ediții trilingve	12	2.075.000	—	—	—	—

*) Cu excepția numerelor bis în care se publică acte cu un volum extins și care interesează doar un număr restrâns de utilizatori.

Publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ menționate la punctele 1–7 sunt purtătoare de T.V.A. în cotă de 19%, iar cele menționate la punctele 8–12 sunt scutite de T.V.A.

Pentru siguranța clienților, abonamentele la publicațiile Regiei Autonome „Monitorul Oficial“ se pot efectua prin următorii difuzori:

- ◆ COMPANIA NAȚIONALĂ „POȘTA ROMÂNĂ“ — S.A. — prin oficiile sale poștale
- ◆ RODIPET — S.A. — prin toate filialele
- ◆ INTERPRESS SPORT — S.R.L. — București, str. Hristo Botev nr. 6 (telefon/fax: 313.85.07; 313.85.08; 313.85.09)
- ◆ PRESS EXPRES — S.R.L. — Otopeni, str. Flori de Câmp nr. 9 (telefon/fax: 772.66.87; 0745.133.712)
- ◆ M.T. PRESS IMPEX — S.R.L. — București, bd. Basarabia nr. 256 (telefon/fax: 255.48.15; 255.48.16)
- ◆ INFO EUROTRADING — S.A. — București, Splaiul Independenței nr.202A (telefon/fax: 212.73.54)
- ◆ ZIRKON MEDIA — S.R.L. — București, bd. Nicolae Grigorescu nr. 29A, bl. N22, ap. 38 (telefon/fax: 340.31.09)
- ◆ ACTA LEGIS — S.R.L. — București, str. Banul Udrea nr. 10, (telefon/fax: 411.91.79)
- ◆ CURIER PRESS — S.R.L. — Brașov, str. Traian Grozăvescu nr. 7 (telefon/fax: 0268/47.05.96)
- ◆ ELIDA — S.R.L. — Brașov, str. Bisericii Române nr. 92 (telefon/fax: 0268/47.74.64)
- ◆ MIMPEX — S.R.L. — Hunedoara, str. Ion Creangă nr. 2, bl. 2, ap. 1 (telefon/fax: 0254/71.92.43)
- ◆ CALLIOPE — S.R.L. — Ploiești, str. Candiano Popescu nr. 36 (telefon/fax: 0244/51.40.52, 0244/51.48.01)

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro